

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejeman velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inzerate) vsprejema upravništvo in ekspedija v „Kato. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 8 uri popoldne.

Štev. 39.

V Ljubljani, v ponedeljek 17. februarija 1896.

Letnik XXIV.

Volilna reforma.

Z veliko radovednostjo so poslanci in širši krogi prebivalstva pričakovali načrta volilne reforme, ki ga je v soboto vlada predložila državnemu zboru, dasi je bil že znan v glavnih obrisih. Ministerski predsednik, grof Badeni, je v svojem govoru označil vladno stališče ter ob razložil vse točke in momente, ki govoré za predloženi načrt.

Volilna reforma je bila zadnji dve leti najvažnejše politično vprašanje, in vlada želi, da se prej ko mogoče reši. V ustavni državi treba, kolikor dopuščajo dejanske razmere, razširiti volilno pravo na širše kroge, ki se zavedajo svojih pravic in dolžnosti. Praktičen politik, naglašá dalje grof Badeni, si mora izbrati pravi trenutek, ko je v razmerah utemeljeno razširjenje političnih pravic. Vlada meni, da je prišel pravi čas, a je tudi prepričana, da treba vse politične in socialne reforme spraviti v zvezo z obstoječimi, zgodovinskimi napravami in v harmonijo z zahtevami sedanjosti.

Dve načeli sta podlaga sedanji volilni reformi: zastopstvo interesov in individualnost posameznih kronovin. Štiri skupine, ki naj zastopajo koristi veleposestva, trgovine in obrtništva, mest in kmečkih občin, vzdržava tudi novi načrt; ob jednom pa se ustanavlja nova, peta kurija z občno volilno pravico. Posebnosti posameznih kronovin ustreza načrt s tem, da voli vsaka dežela za-se, deželni zborom pa je pripuščeno, da se odločijo za direktno ali indirektno volitev.

Kar se tiče splošne volilne pravice, stoji vlada na stališču, da se treba ozirati na posebne stanovske koristi, na posebne gospodarske in kulturne razmere in zahteve.

Ministerski predsednik prizna, da je zastopstvo

interesov v novem načrtu „slaba točka“, ker potrebuje reforme. Toda ta reforma v zastopstvu interesov je neizpeljiva, ker bi bila sicer volilna reforma odložena na nepregledno bodočnost. Ker pa vlada hoče že sedaj dognati volilno reformo, zato v prvi vrsti predlaga razširjenje volilne pravice, v kolikor je izvršljivo v sedanjih razmerah. Konečno ministerski predsednik naglašá, da so posamezne določbe v tesni zvezi kot celota, in da ne gre, iz celote iztrgati to ali ono.

Glasila raznih strank različno presojajo volilno reformo. „N. Fr. Pr.“ je na videz popolnem zadovoljna z vladnim načrtom, češ 15. februarij ostane pomenljiv v zgodovini avstrijske ustave. Le to jej ni všeč, da bodo deželni zbori imeli določati, ali naj so v novi kuriji direktne volitve, ker nemškoliberalna stranka pri direktnih volitvah gotovo ne pridobi nobenega mandata. Sedaj šteje skoro tretjino državnozbornih mandatov, a po novi volilni reformi se ravnotežje ne premakne v njeno korist.

Vendar pa bode nemškoliberalna stranka ugriznila v kisel jabelko, četudi gre kolo čez njeno telo. Tolaži se s tem, da liberalizma korenine še niso usahnile med prebivalstvom in da z boljšim časom zopet ozeleni preperelo liberalno drevo. Da nemškoliberalni stranki volilna reforma ni po volji, dokazuje njeno vedno nasprotstvo proti razširjenju volilne pravice. Levica je glasovala proti volilni reformi petakarjev in v koalaciji je preprečila volilno reformo. Danes pa mora glasovati za volilno reformo, za večje število mandatov, katerih nobenega ne dobi, ako hoče ostati vladna stranka ter si ohraniti vsaj nekaj vpliva.

Ker bomo itak še imeli priliko govoriti o tem vprašanju, opozarjamo danes opetovano slovenske poslance, da z ozirom na število prebivalstva kranjski deželi pristojata dva nova mandata.

Politični pregled.

V Ljubljani, 17. februarija.

Volilno gibanje na Dunaju. Čim bolj se približuje čas dunajskih volitev, tem živahneje se pojavlja gibanje mej raznimi dunajskimi strankami. Najbolj se pa odlikujejo v agitaciji dunajski socialni demokrati. V boju zoper antisemite so se združili z židovskimi liberalci in se na raznih shodih krepko potegujejo za mandate. Vidi se pa tudi, da jim vlada ne stopa tako ostro na prste, kakor pa krščansko socialnim strankam. Borba bode toraj vsekako zelo huda in le posebna organizacija bode pripomogla k zmagi. Dne 12. t. m. so priredili nemški liberalci volilski shod za tretji razred. Mesto antisemitov so se ga vdeležili socialni demokrati, ki so bili zastopani po posl. Pernerstorfer in Ellenbogen. Mej zborovanjem je navstala splošna razburjenost. Liberalci so skušali pregovoriti socialne demokrate za svojo stranko, čemur je pa odločno ugovarjal posl. Pernerstorfer. Rekel je mej drugim: „Liberalna stranka mora propasti, kajti ona je postala nezmožna za uspešno organizacijo“. Te besede so tako razburile navzoče, da je bilo nemogoče nadaljno zborovanje. Precejšnje število socialnih demokratov je pa odločno zahtevalo, da se združita stranki v boju zoper antisemite. To nam dokazuje, da so razmere še zelo nejasne in je nemogoče razsoditi, kak vspeh bodo pokazale bližnje volitve.

Bolgarski princ Ferdinand bode kmalu zavil celo kupo veselja, katero je provzročil s svojim korakom. Razun angleške so že vse vlade odgovorile turškim in bolgarskim poslanikom, da so voljne pripoznati princa Ferdinanda za kneza Bolgarije, ter s tem pokazale, da odobrujejo njegov sklep in nasprotujejo dogmam katoliške cerkve. Iz

LISTEK.

Iz dnevnika slovenskega slikarja.

V ljubljanskem „Rudolfinumu“ sva se sešla. Bil je to župnik, moj stari znanec in dobernik. Po pravici povem, ustrašil sem se ga. No, si mislim, zdaj bova pa zaropotala. Pred letom dnij sem risal pri njem neko pokrajinsko sliko, a ker je nisem dovršil, vzem sem jo seboj na Dunaj, da mu jo od tod izvršeno pošljem nazaj; a ne vem, kaj je prišlo, pozabil sem na njo in na župnika. Celo leto mu nisem pisal, dasiravno mi je to v svoji strogosti in brezobzirnosti ostro naročal. Pripravil sem se na njegovo karanje. Njegov strogi pogled me je popolnoma zbegal, zato sem takoj pričel brez uvoda:

„Oh, prosim, ne zamerite, takoj Vam pošljem tisto sliko s Krasa.“

„Katero sliko?“ me vpraša župnik, — „aha, že vem! — No, boste že še poslali, danes imam z vami nekaj družega.“

Hvala Bogu, kamen se mi je odvalil za nekaj časa od srca, — samo kaj bo zdaj?

„Sicer je že precej pozno,“ nadaljuje župnik, „pa bo vendar mogoče, samo če imate čas, poslikati pri nas znamenje. Moji ljudje so nekaj zidanja zmašili, kar naj bi imelo podobo kapelice. Kar so oni skazili, boste pa vi popravili s svojim čopičem. Plače

ne pričakujte posebne. Moji ljudje ne obrajtajo slikanja, sploh nimajo zaumena o slikanju, kakih par forintov znate dobiti. Kar bo manjkalo, bom pa jaz dodal, če bo treba, samo da bo.“

No, to je bilo mazilo za moje slikarsko sree — mesto zaslužnega ropota dobim — delo. Kar razvezal se mi je jezik samega veselja in vse najedenkrat bi bil rad povedal župniku, kako se mi je godilo na mojem slikarskem popotovanju na Ogerskem v Pečuhu in drugodi, a župnik me kratko odslavi: „Na svidenje v nedeljo popoldne! Prinesite seboj potrebne barve in čopiče, sicer jih imam tudi jaz še nekaj, pa le preskrbite se ž njimi. — Z Bogom!“

Čez par dnij pride zaželjeni čas. Dolenjska železnica pripelje me v prijetnih mislih zatopljenega do določene postaje, od koder imam pičlo uro do onega blaženega kraja, koji bo odičen v mili slovenski domovini z mojim prvim umotvorom. Le mrzlo jesensko vreme je po malem skušalo ohladiti moje vroče slikarsko srce.

Prijazno me vsprejme župnik, odkaže mi sobo, kojoj naj si deliva z njegovim bratom, gimnazijcem. ki je ravno takrat bil na počitnicah pri župniku. Po kratkem odmoru in počitku napoti me takoj župnik h kapelici, kojoj naj okraši moja roka. Župnik ni imel časa, da bi me spremil, zato pa odobrovanega gimnazijca, čvrstega in nadarjenega fanta,

da mi pokaže kapelico in posestnika, ki je oskrbel njeno zidavo. Sporoči mi tudi v naglici: „Poglejte in oglejte si kapelico, potlej pa stopite k posestniku in se dogovorite. Trd je, pa le držite se; zastonj nikar ne delajte; plača lahko!“

Pogumno in v najboljši nadi stopava z župnikovim bratom proti omenjeni kapelici, a kdo naj razume moje presenečenje, ko ugledam pred seboj nizko, neznatno stavbico, ki naj hrani v sebi moje umetniške umotvore. Vender, premagam se, ogledam si stavbo in kar takoj s svinčnikom razdelim njene zunanje in notranje prostore ter napravim nek proračun, koji naj bi po nekoliko poravnal in poplačal moje prihodnje umotvore. Napotiva se potem k posestniku kapelice. Z nekim nezaupnim pogledom naju vsprejme; menda mu že ni ugajala moja malenkostna zunanost ali kali. Slednjič se ohrabrim ter spregovorim:

„Imate neko kapelico poslikati. Vam jo bom pa jaz poslikal, če se bova mogla pogoditi.“ Nekam nebrizno me gleda ter pravi:

„I seveda! zgradil sem malo znamenje — i kaj pa, prav bi bilo, da se malo posmeti s kakimi barvami, — samo toliko sem že izdal zanj, da ne morem veliko več dati za okrašenje. Sicer pa tudi ni treba posebnega delati, malo rož se napravi, pa bo in pa seveda pisanib, da se kaj vidi, — če znate kaj takega delati?“

raznih ruskih listov pa je razvidno, da Rusija še ni popolno zadovoljna s knezom Ferdinandom, kajti on sam ostane vsaj po imenu še katolik, in to bode zelo rusko vlado. Vsled tega že sedaj omenjeni listi indirektno svetujejo knezu, naj tudi on prestopi k pravoslavju, ker le tedaj mu je mogoče pridobiti si popolno naklonjenost rusofilskih krogov. Iz tega je razvidno, da Rusija ne boede poprej mirovala, dokler si ne pridobi popolne nadoblasti nad Bolgarijo in njej sosednimi državami.

Dogodki v Turčiji. Zadnje dni minolega tedna sta pričeli obe stranki izvrševati pogoje, ki so se vsprejeli s posredovanjem evropskih poslaničkov. Prebivalci mesta Zeitun izročujejo orožje, vlada pa oprošča vjetnike, katerih je bilo skupno blizu 15.000. Med temi se je nahajalo nad 13.000 vjetnikov v jako žalostnem položaju. Vladne čete ostanejo tako dolgo v mestu, dokler ni oddano vse orožje. Ker ameriške zvezne države niso smele poprej podpirati ubogih zatirancev, so se znova obrnile do sultana s prošnjo, naj dovoli pristop ameriškim poslanikom, ki imajo nalog, razdeljevati nabrane darove mej pomoči potrebne. Kakor se brzojavno poroča, je sedaj vlada ustregla omenjeni zahtevi.

Francoske homatije. Predvčerajšnja seja poslanske zbornice francoske je še povečala razpor mej postavodajalnimi krogi. Ministerski predsednik je sicer ostro kritizoval izjavo senata in skušal oprati sebe in svoje tovariše. V svojem govoru je Bourgeois jasno pokazal, da zastopa socijalistično-radikalno stranko in s tem napovedal boj gospodski zbornici. Mesto, da bi popravil, kar je zagrešil v zvezi s svojimi tovariši, je s tem, da se je pridružil najskrajnejim strankam nasproti senatu, pripoznal svojo in vladino krivdo. Boj je toraj napovedan in pasti mora jedna bojujočih se strank. Senat pa je pripravljen dvobojevati se do skrajne meje in upa tudi zmagati. Zbornica je sicer izrekla v zadnji seji popolno zaupanje Bourgeoisovemu kabinetu, kar mu pa vsekako ne bode ničesar koristilo. Morda bode že boj v današnji seji odločil mej senatom in kabinetom.

O položaju v Afriki piše jako natančno švicarski inženir Ilg, ki je bival daljše časa v Abesiniji in bil zaupni svetovalec kralja Menelika. Omenjeni poznavatelj ondotnih razmer pravi, da je kralj Menelik jako pameten in premeten mož, ki se bode pazno izogibal vsakega odločilnega boja z Italijani. Iznašel si je pa drugo pot, po kateri mu je zmaga zagotovljena. On namerava namreč tako dolgo odlašati odločilno bitko, dokler ni sovražnik popolno utrujen. On lahko čaka in ne trpi pri tem nikake škode, mejtem ko je za Italijane vsak dan zelo pomenljiv in jih stane ogromne svote. Trajnih uspehov si toraj Italijani ne morejo pridobiti na noben način, kajti svoje neodvisnosti ne proda Menelik za nobeno ceno, kar bi tudi noben drug državnik ne mogel storiti. Iz sedanjih okoliščin je razvidno, da skuša Menelik mirnim putem preprečiti nadaljno vojevanje in potisniti Italijane tje, od koder so prišli. Vrhu

„Koliko bi pa vi dali za slikanje,“ vprašam ga zvedavo.

„Dva goldinarja bo menda dosti,“ bil je kratek odgovor.

Ravnokar sem mislil pobrati svoja kopita, da ne bi več slišal tacihi umetnosti in moje osebo žalečih besedij. Vender premagam se. Menda je že tudi moj delodajalec opazil moj užaljen obraz, zato pa pravi:

„No, če že ni drugače bom, pa dal 5 gld. samo lepo naredite.“

„Bom že, odgovorim mu, ter v žalostne misli utopljen, češ, če bo moja umetnost donášala tako malo, potem mi ne ostane družega, nego lakote umreti, kakor je storil pokojni Wolf, povrnem se nazaj k gospodu župniku. Le-ta je imel ali ravno obilo posla in me ni utegnil povprašati, kako se mi je godilo, ali pa je slutil, kako in kaj sva se dogovorila z omenjenim posestnikom, le toliko mi v naglici reče: „Preveč vam menda posestnik ni obljubil, sicer pa bodite le brez skrbi, pri meni boste imeli hrano in vso postrežbo zastonj, le pričnite takoj jutri. Ako bi imeli zgubo, bom pa že jaz dodal.“ Umiril sem se. Zvečer razgovarjala sva se dolgo časa še po večerji z župnikom o tem in onem; njegove besede so me do dobrega umirile in v najboljših spominih zatisnil sem trudne oči.

(Konec ali.)

vsega tega imajo pa Abesinci na razpolago večje število bojevnikov, ko bi jih potrebovali.

Socijalne stvari.

Vladna obrtna predloga in — obrtno vprašanje.

(Konec.)

Predloga samo pravi (§ 14. a), naj obrtna gosposka tedaj vpraša zadrugo za mnenje, če se ji zdi v posamnem slučaju dvomen dokaz sposobnosti za kak rokodelski ali koncesijoniran obrt. Zadruga mora v 14 dneh odgovoriti; če ne odgovori v tem času, sme obrtna gosposka brez ovire dotičniku dati obrtno dovoljenje. Kedaj je pa dokaz dvomen, določuje obrtna gosposka. To se pravi, kedar se bo obrtnemu komisarju zazdelo, bo naložil zadrugi, naj mu brž odgovori, kaj sodi o prosilčevih spričevalih. Zadržno mnenje pa seveda ne bo oviralo obrtnega komisarja, delal bo lahko še vedno po svoji volji in previdnosti. Za koncesijonirani obrt se ima v dvomnih slučajih po novi predlogi povprašati tudi občina.

V tej obliki bo po novem določilo samo nekaj sitnostij več, a vspeha nobenega. Dokler zadruga nimajo nič pravic pri podeljevanju spričeval, da bi se prepričale o učencevem ali pomočnikovem znanju, toliko časa je smešno in žaljivo, če jih bo obrtna gosposka samo cukala z jalovim vprašanjem: „Kaj mislite o tem-le spričevalu?“

Vladna predloga določuje nadalje, da ne zadostuje spričevalo kake strokovne šole za učno in delavsko spričevalo, marveč, da mora vsak, ki je dovršil kako tako šolo, vsaj jedno leto še delati kje za pomočnika, če hoče pričeti samostojen obrt. Koliko časa se mora kdo učiti, oziroma delati kot pomočnik ali tvorniški delavec, določuje trgovski minister vprašavši za svet trgovinske zbornice in zadruge. Kar dela kdo kot rokodelca v vojaški službi, se mu všteva mej ta čas.

Mali obrtniki so pri enketi strogo zahtevali, da se mora izpremeniti § 37. obrtnega reda, po katerem sme imeti vsakdo delavce drugih obrtov, ki mu pomagajo, da more on popolnoma izdelati svoje izdelke. Po tem paragrafu so n. pr. pivovarji delali sodove, mizarji steklarska dela itd. Vzlasti tvorničarji v tem ogromno škodujejo malim obrtnikom, ko imajo najraznovrstnejših obrtov delavce v službi, ki jih slabo plačujejo in jih izkoriščajo, pri tem pa odjedajo malim obrtnikom kruh, ki morajo plačevati ogromne davke za svoj obrt. Vsak naj bi smel le to izdelovati, v kar je vsposobljen, tako so trdili mali obrtniki. Tu odpira sedanji obrtni red na stečaj vrata krivicam v tem oziru. Škoda ni samo za to tolika, ker se s tem odje malim obrtnikom mnogo zaslužka, marveč tudi zato, ker se s tem podpira mnogo zavisti, sovraštva in zvitosti mej ljudmi. Na ta način nastajajo veliki rokodelski monopoli ker politična gosposka lahko dovoljuje najraznovrstnejše obrte. V tem oziru se pa obrtna predloga ne gane, marveč le še razteguje pravice birokracije.

Tudi to je napačno, da sme tudi po novi predlogi politična gosposka samo zaslišavši zadrugo opustiti kogarkoli, da mu ni treba učnega, oziroma delavskega spričevala za pričetek obrta. Take določbe stokrat odvajajo tisto skromno določbo (§ 3. a), po kateri morajo zastopniki javnih trgovskih in komanditskih družb dokazati svojo sposobnost za obrt, ki ga nameravajo začeti. Ta paragraf nekoliko skuša zapirati nepoklicanim vstop v obrtni stan, a navedene določbe § 14. odpirajo vrata vsakemu pribegliku.

Vse ima po teh določbah še vedno v rokah politična gosposka, zadruga pa ničesar družega, nego nekoliko sitnostij več. Liberalno načelo brezmejnne obrtne slobode, ki uničuje ves mali obrtni stan, ostaja nedotakneno. Sedanja vlada je ali sama liberalna, ali pa liberalcem in judovskim kapitalistom prodana; to je zaključek, ki ga posnemamo iz nove obrtne predloge.

Slovstvo.

„Zora“. Zelo smo se razveselili četrte številke lanske „Zore“. Dvomili smo, bode li zmogla peščica mladeničev vzdržati list v kljub svojem naudušenju. A šlo je prvo leto in upamo, da bodo Zoroši še krepkeje napredovali. Vsebinska zadnja številka je mi-kavna in poučna. Če tudi ne rešujejo mladi pisatelji sedaj še najtežavnejših problemov, vidi se vendar spisom, da so resno premišljeni in sestavljeni s trdnim, moškim prepričanjem. Tu ne čitamo le površ-

nega politikovanja, sklopljenih ironičnih fras in ne-prebavljenega ponavljanja nejasnih nazorov, s čemer se ponašajo nekateri mladi gospodiči, ampak s temeljitim učenjem pridobljeno prepričanje govori iz teh vrst; upamo, da se drie Zoroši te poti v prihodnje in pridejo kot znanstveno temeljito izobraženi možje iz šole v življenje.

Jedna pesem, trije pripovedni spisi, dva poljudna znanstvena sestavka in „Glasnik“ se strinjajo v prijetno skupino. Kakšne nazore imajo Zoroši, izrazili so dovolj jasno. Jeden spis govori o „napredku“. Vprašuje se, kaj je napredek, in potem odgovarja, če se sme reči, da človeštvo danes napreduje, v čem je ta rek resničen in v čem ni. V podrobnosti se spis ne spušča, ampak podaje ob kratkem pregled čez intelektualno omiko najnovejše dobe. K sklepu poudarja, kakšen napredek si mora izvoliti slovenski visokošolec. Morda bo zanimalo koga, kako sodi mladi pisatelj o veri in narodnosti. Ob sklepu piše:

„Zato se ne sramujemo katoliškega imena, dasi je že prišlo jako ob veljavo. Prepričani smo, da delujemo s tem za pravi napredek, ne le v korist sebi, ampak še zlasti svojemu narodu. Naj nikdo o nas ne reče, da smo pozabili narodnosti! Ne, nismo še pozabili, ampak nasprotno, toliko smo mislili o njej, da smo sledujoč vendar-le našli, kaj da je prav za prav. S praznim govorenjem ne bomo pomagali narodu nič. Dvignimo ga z vztrajnim delom, da bo naravnost hitel nasproti svojemu namenu, kateri je časna in večna sreča. Mi se mu ne sladkamo z nespametnim proslavljanjem narodnih individualnostij, ne povzdiguemo ga do božje časti, ne sovražimo zaradi njega drugih narodnostij, ne postavljamo zaradi njega Boga s prestola — a zato ga ljubimo gorkeje in zvesteje, nego oni, kateri proslavljajo v narodu — sami sebe.“

V spisu „Naše narodno delo“ vspehuje „Zora“ dijake k vztrajnemu učenju. Vsakdo naj se temeljito izobrazi v svoji stroki. Pisatelj odkritosrčno priznava, da imamo premalo pravega razumnosti. „Kdo je kriv? Neugodne razmere? Deloma. Brez dvojbe pa tudi lastna malomarnost in neredno življenje. — Veliko govorimo in pišemo, toda premalo se učimo. Ne škodovalo bi torej, če bi malo manj govorili, zato se pa bolj vztrajno poprijeli svojih študij, ker to je pred vsem naša dolžnost, naše narodno delo v prvem pomenu besede.“ To so pametne besede, tem bolj se jih veselimo, ker jih izreka dijak.

Da mislijo Zoroši že sedaj, po kateri poti bodo udarili, ko stopijo v javnost, je naravno. Na nasprotni strani se snuje tabor radikalcev. Tudi Zoroši obetajo, da bodo radikalni, a v nasprotnem smislu. „Bistro zasledujemo velevažni svetovni pojav, zasledujemo njegov početek in vzroke, ocenjujemo njegova načela, pripomočke in smer, s kratka — študirajmo socijalno vprašanje na podlagi krščansko-socijalnega programa. Ravno na tem polju bode našlo naše katoliško prepričanje največje zaslombe in najplemenitejšega naudušenja. Krščansko-socijalna preosnova jedina more rešiti svet, ozdraviti bolno telo človeške družbe itd.“

Navlašče poročamo obširneje o tem zvezku, ker se nam zdi zelo važno, da bi zlasti v teh vprašanih prišli ne le naši visokošolci, ampak vsi izobraženci do popolne jasnosti. Koliko neumnih nazorov so že odkrili slovenski listi zlasti o socijalnem vprašanju, odkar smo mi obrnili pozornost našega občinstva na to najvažnejše vprašanje! Naš narod je lahko vesel, če ostanejo taki izrodki liberalne domišljije le na papirju, a gorje mu, če jih bodo izvajali mladeniči, kateri nastopijo dedščino za onimi liberalnimi prvaki, kateri se utegnejo kmalu umakniti s pozorišča!

Mi ne svetujemo samo kot prijatelji slovenskim visokošolcem, da se naj resno bavijo s temeljitim učenjem, mi to od njih zahtevamo v imenu ljudstva, katero jih je vzgójilo v ta namen, da mu bodo umni in vestni vodniki. Izobražene posvetne inteligencije se ne bojimo, saj čim temeljitejša je kdo izobražen, tem bližje stoji krščanstvu, tem ljubši tovariš nam je. A bojimo se onih na pol izobraženih ponesrečenih eksistenc, katere večinoma vzdržujejo sedaj liberalno stranko. Takih ljudi, kateri o temeljitem mišljenju nimajo niti pojma, kateri premnogokrat še strokovnih študij niso zvršili, takih nas Bog varuj, ker jih imamo preveč.

Naši duhovščini se rado očita, da je vladateljna. Ravno pri „Davoici“ pa je pokazala, da njeno delovanje ne izvira iz stanovske ozkoerčnosti. Dajte nam temeljito izobraženih, značajnih lajkov, kateri

bodo brez strahu v javnosti zagovarjali krščanska načela, — potem jim radi prepustimo ono „vlado“, katero nam nekaterniki tako oponašajo. Dokler pa takih mož nimamo, prisiljeni smo sami, boriti se za prava načela tudi v politiki; liberalcem in veterinjakom prepustiti neomejeno gospodstvo v politiki, bilo bi brezvestno od nas.

„Zori“ želimo obilo naročnikov in jo priporočamo v podporo. Naj se zbirajo okoli nje ukaželjne mlade moči k plodonosnemu delu!

Dnevne novice.

V Ljubljani, 17. februarija.

(„Narodova“ resnicoljubnost.) Sobotni „Narod“ piše: Neštevilnokrat se je že slišalo in čitalo zatrjevanje, da je le tist dober Slovenec in resničen rodoljub, kdor je dober katoličan, da slab katoličan sploh ne more biti resnično naroden. S tem so torej klerikalci trdili, da je narodno mišljenje le posledica verskega mišljenja. Mi smo ta nazor vedno pobijali, nismo pa pričakovali, da nam pride kdaj na pomoč sam „Slovenec“. Zgodilo se je tudi to. Govoreč o prestopu princa Borisa k pravoslavju je „Slovenec“ zapisal tudi naslednje besede: Dinastija Koburg mogla bi biti narodna dinastija, če tudi ni pravoslavna. Narodni značaj bi dobila od vzajemnega čutstva z narodom za njegovo svobodo, kulturo in velikost, — ali ne od vere. In ako postane pravoslavna, lahko bo delala na škodo narodu, kakor je delal pravoslavni kralj Milan v Srbiji proti mišljenju svojega naroda. — Iz tega zopet izvaja „Narod“, da je tudi slab katolik lahko dober narodnjak in narobe. — „Narodu“ bi le svetovali, naj drugič, kadar misli v boj pošiljati „Slovenca“ za svoje namene, bolj natanko bere, kaj „Slovenec“ pravi in kaj citira iz drugih listov. Stavak, na katerega se „Narod“ sklicuje, je preložen in citiran iz hrvatskega „Obzora“, torej se zgrudi vsa argumentacija Narodova v kup — neresnice! — Glede načela pa še vedno ostanemo pri svoji trditvi, da je prav narodnjak le tak, ki je dober kristijan, ker le vera prav določuje naše narodne pravice in dolžnosti.

(Osebna vest.) Novoimenovani okr. šol. nadzornik za krški in litijski okraj gosp. Andrej Šest bode bival v Krškem ter za čas svoje službe dobil odpust na ljudski šoli v Krškem.

(Konvertit.) Iz Vipave, 15. februarija. Danes ob 5/9 umrl je v Vipavi umirovljen vodja predilnice v Ajdovščini g. Henrik Höhn v 63. letu svojega življenja. Rojen je v Švici v Curihu; dolgoleten vodja v tovarni, poročen leta 1873 z gospodičino Frančiško Zvokelj. Delavcem je bil oče, še na smrtni postelji se jih je spominjal itd. — Bil je protestant, a do kat. duhovščine imel je veliko spoštovanje. — V boleznih je postal katolik; podučeval ga je g. Oskar Erjavec; dne 25. jan. je naredil „professionem fidei“ slovesno, v pričo c. kr. davkarja g. Karola Wenzais-a in kapelana Fran. Rajčevića. Dne 27. jan. prejel je sv. zakramente za umirajoče. Rajni bil je jako plemenit značaj, usmiljen do revežev. Ko je evang. pastor v Gorici dobil sporočilo od okr. glav., da je g. Hohn prestopil v kat. cerkev, prišel je takoj k ubogemu bolniku in ga po svoje nagovarjal; a Hohn je možko odgovoril: da je to, kar je storil, naredil iz prepričanja. Obrnil se je tudi na zdravnika, da bi mu naredil spričalo o Hohnovi boleznih; brž ko ne je želel tem potom razveljaviti prestop.

(Slovensko gledališče.) „Precijoza“ — nemški (zopet) igrokaz, spisal Pij Aleksander Wolff, v prevodu Cimpermanovem prvokrat predstavljan na slov. odru 15. t. m. — po raznih odrih še ni izginila iz repertoarja, ne vemo pa, če bi jo kje sedaj uredili vanj, sosebno če imajo tak nedostatek močij, kakoršen se je sedaj pokazal pri slov. gledališču. Igrokaz „Precijoza“ se mora povsem dovršeno igrati, da se občinstvo ne zavé starosti dejanja. Pri nas je pa žalibog z našim sedanjim personalom kaj takega v igri, katere suhost deloma prikrivajo verz in katere je treba z nati deklamovati, težko doseči. Poleg tega se rabi za priučenje take igre dvakrat toliko časa, kakor bi se ga rabilo za kako drugo igro, in zato se čudimo, da se je ravno za „Precijoza“ izgubilo toliko dragocenega časa. Občinstvo se zanj ni moglo ogreti. Navdušila nas je

samó gospa Danilova. Njena Vijanda, mati ciganov, je bila pri nas najznamenitejša oseba v igri, poznalo se ji je na povdarjanju in kretanju, da je g. Danilova v svoji ulogi študirala nekoliko več nego same verze, zato jih pa tudi ni tako pusto oddeklamovala, kakor je to storila večina sodelujočih. Občinstvo se ji je zahvalilo s posebnim ploskom. Gospod Ineman (grajski valpet) je bil zopet nov ter je dokazal, kaj more odličen umetnik storiti tudi iz majhne uloge. Glavar ciganov, gospod Lovšin, ni bil napačen. Gospod Lovšin je v soboto prvokrat, kar se spominjamo njegove delavnosti na slovenskem odru, dokazal, da ima talent in da bi se mu marsikaka uloga posrečila, ko bi se mu ljubilo pridobiti si vsaj nekaj pridnosti. — Po dolgem času smo videli na odru zopet gospoda Perdana. — Gospod Perdan je porabna moč, obžalujemo pa, da je pravi vzrok njegove pridobitve precej žalosten, tako, da se pridobitev ne zjednači z izgubo. Don Evgenijo ni bil za osebnost gospoda Učaka, zato se mu tudi ni mogel posrečiti, vendar naj pričetnik radi tega še ne izgubi poguma. Navajeni smo že, da se v igri, ki se naznanja s petjem, ne poje, zato se v soboto tej novi navadi nismo čudili — gotovo pa je bilo tudi nedostajanje petja vzrok, da je občinstvo imelo dolgočasen večer, vključ nekaterim današnjim ugodnim ocenam. Kakor čujemo, se pevskemu delu priučili do prihodnje nedelje. V petek poje se prvič na slov. odru slavna Gounodova opera „Faust.“

(Iz Vipave) 15. februarija. V četrtek je umrl mladenič, edini sin priletnih starišev; nalezel si je smrtno bolezen o povodnji lansko jesen. — Po celi Vipavi tekla je namreč voda globoko čez 1/2 metra; po vseh hišah in štacunah poleg ceste stala je voda; do sodnije se več dni ni moglo; mladenež pride iz Trsta, kjer je obiskal svojo sestro, in ko je moral vodo bresti, nakopal si je bolezen in umrl. Drugi mladenič moral je v bolnišnico, ker je moral bresti po mrzli vodi in se s tem prehladil. — Ako se reka Vipava ne bode kmalu regulirala, nastajale bodo večje in večje povodnji, in gotovo se bodo izcimile kužne bolezni, ker voda namaka zidovje in pode po hišah. — Po erarični cesti ni mogoče voziti, kedar voda nastopi.

(Otroški vrtec) na c. kr. ženskem učiteljskem se odpre zopet v sredo, 19. t. m.

(Povodnji ob dolenjski železnici.) Vsled večjih povodnji ob železnični progi Ribnica-Kočevje je trgovinsko ministerstvo zaukazalo tehnično preiskavo na mestu, ki se je vršila 8., 9. in 10. jan. t. l. ter dognala, da ni le deževje provzročilo velike povodnji, temveč nedostatki pri železnični zgradbi, ker je premalo predorov za odtok vode ali pa so pretesni. — Vsled tega je železnično ministerstvo naročilo upravnemu svetu dolenjskih železnic, da nemudoma naredi pri km 37 1/2, vsaj 5 m širok in primerno visok predor z odtokom, dalje pri km 41 1/2, sedaj 5 m široki predor razširi na 8 m.

(Za ribiče.) Dne 6. februarija je znan prijatelj ribjega lova mej Savo in Zagorjem ujel 14 kg težkega, 104 cm dolzega sulca, včeraj pa v Ljubljani pri Vodmatu 10.5 kg težkega, 114 cm dolzega sulca.

(Iz Št. Petra na Notranjskem.) dne 12. februarija. Nadejali smo se, da bode naš vodovod prišel v letošnjem deželnozbornem zasedanju v razgovor. To nado nam je pa meseca novembra nizko pristigel nepričakovano izgotovljeni načrt po sistemu naših „naprednjakih“ kolovodij. Ostajalo nam pri tem čudnem početju ni družega, nego ugovarjati. Vložili smo ugovor zoper načrt z dostavkom, da vodovod vsi želimo, pa le tak, da bode ustrezal potrebi, ne potratnosti. Kaj se zgodi? Priprosto sestavljeni pomiselki ugovora so našim kolovodjem odzeli ves pogum. Ugovor se je poslal okrajnemu glavarstvu s precej bogato in obširno spremenico. Da se je naš ugovor od okrajnega glavarstva županstvu vrnil z obratno pošto, je umevno. Za odgovor nimamo do sedaj še nič družega, nego odlok županstva, s katerim se prizadeti obvestijo, da spada ta stvar v delokrog županstva. Tudi ta je čudna: tisti, kateri je vse to zakrivil, bode nam zvršil rešitev. Kje je še kaj razuma! To so kratke poteze o našem, že več let nameravanem vodovodu!

(V Gradcu) je umrl dne 7. sveč. t. l. gospod J. U. dr. France Cretnik iz St. Jurja ob južni železnici po kratki in mučni boleznih previden s svetimi zakramenti za umirajoče v 25. letu svoje starosti. Pokojni je bil zelo nadarjen in vrhu tega prav priden in marljiv mladenič, od kterega smo po vsej pravici najboljšje pričakovali. Gotovo bi bil umrl nam tovariš izpolnil naše nade, da ga ni ljubi Bog baš v najlepših letih poklical v boljšo bodočnost. Da bi ti bila, prijatelj nam dragi, zemlja mila tudi na tujem! Blag mu spomin!

(Iz Brna,) 13. febr. Moravski deželni zbor se je zaključil. Kako je deloval, je znano iz telegrafskih in pismenih poročil. O našem zboru so hodila doslej na višja mesta poročila, ki so se navadno glasila, da vlada na Moravskem med obema narodoma največja sloga, miroljubnost in po deželi zadovoljnost. A od dveh let sem so se začeli oglašati iz češke strani drugačni glasovi, glasovi, ki so zahtevali pravičnost. Posebno letos so se vzdignili ti glasovi močnejše kot preje, ker niso hoteli Nemci dovoliti podpore trem zasebnim češkim srednjim šolam, ko vendar vzdržuje Moravska takih nemških zavodov trinajst. Prav so toraj storili Koudela, Začek in posebno Bibela, ki je dejal deželnemu glavarju: „Vaša ekscelenca, g. deželni glavar, recite na najvišjem mestu pošteno in odprto, da ni in ni bilo v našem deželnem zboru onega bajnega miru, da ni postregel zbor prosvetnim potrebam češkega naroda, in da kliče češki narod na Moravskem po pravičnosti!“ — Z deželnim zborom se je poslovil deželnega glavarja namestnik vitez Šrom, radi starosti in bolehnosti. Vodja čeških poslancev je bil od l. 1879. Njegovo slovo je bilo prisrčno, besede polne zveste ljubezni do domovine. Rekel je namreč ob sklepu svojega govora, da želi tak deželni zbor, ki ne bi se pečal s strankarskim bojem, marveč imel vedno pred očmi blaginjo naroda. — V Polski Ostravi se je pripetila zopet nova nesreča; ponesrečil se je neki strojevodja. Dogodka je krivo ravnateljstvo, ki odaja mnoga službe ljudem, kateri nimajo potrebnih znanosti. Tak neskušen človek je res cenejši, na kar se dobičkarija malo ozira, ako je življenje posameznikovo v nevarnosti. Od novega leta se je zgodilo v jedini Ignatovi jami že 25 nesreč.

(Iz Prage) 14. februarija. Dasiravno ne rad, se moram vendar dotakniti Baxovega govora v deželnem zboru. Pred vsem pa povem, da je dr. Baxa naprednjak in omladinist, in kot takemu se ne smejo njegove besede toliko hudo imputirati. Mož hoče postati pri narodu popularen, zato velja o njem: odpusti mu, ne vé, kaj dela. Dr. Baxa je rekel, da se je pregrešil habsburški rod nad češkim narodom; pri nas ne najdete avstrijskega domoljuba. Po njegovem mnenju bi se bila morala glasiti adresa na cesarja: Vaše Veličanstvo! Vi še niste kronani, mi Vas ne smatramo za legitimnega vladarja! Baxov govor je po pravici obsodila cela zbornica, čuli so se odločni protesti in burne izjave zadovoljnosti z habsburško dinastijo. Imposanten je bil govor kneza Schwarzenberga, ki se je sukal okoli državnega prava. Mladočehi niso sicer prijatelji velkoposestnikov in ne poslušajo radi njihovih govorov, a Schwarzenbergov govor jim je bil posem povšeči. Odločno je zavračal naprednjaka dr. Kramář. Naprednjaki so učenci prof. Masaryka, ki jih pa noče več poznati. Zal, da so se čule toliko razžaljive in krivične besede za naš vladarski rod. Na Kr. Vinogradih so imeli svoj zbor ljudje brez dela. Kot taki so zabavljali čez vse: čez bogatine, vero in duhovščino. Število vdeležencev se je smelo računati na 5000. — „Urazovná pojištovna“ gospodari z denarjem ravno tako, kakor bi bil popolnoma njen. Ko je zidala svoje poslopje, je kupila zemljo od Nemcev; zidal je Nmec, akoravno se je ponujal Čech B-l-ky, da prevzame stavbo za 233.000 gld., toraj 32.000 gld. manj kot Nmec Werthmüller. Sploh so Nemci zapravili pri celem zidanju in zemljišču 110.000 gld. Nadpis na poslopiju je nemški in potem pride še-le češki, uradniki so kolikor mogoče nemški z mastnimi plačili in suhimi zmoglostmi. Tako je če pride do krmila Nmec. — V Budapešti se je vnel v Hangleithnerovi tvornici požar; posestnika samega je zasulo, a rešili so ga.

Menjalnica bančnega zavoda

Najbolje priporočena
sa preskrbljenosti vseh
v kurznem listu
zasnamovanih
menic in vrednostij

Schelhammer & Schattera

Wien,
I. Bezirk,
Stefansplatz,
Nr 11, Parterre.

(C. kr. poštnohramilnični urad) na Dunaju razposlal je okrožnico z računom za mesec januarij. Ista objavlja na prvi strani odredbo, vsled katere se strankam ne dovoljuje, da bi se podpisavale s tintenskim svinčnikom (Tintienstift). Gledé prometa omenimo sledeče podatke. V minolem mesecu se je vložilo v varčevalnem in čekovnem oddelku skupaj 1,285.900krat za 137.625.255 gld., od tega po naših krajih pride na Stajersko 62.508 vlog za 4.997.441 gld., na Koroško 19.721krat za 1.661.677 gld., na Kranjsko 15.883krat za 1.250.972 gld., na na Primorje (Gorica-Gradiška-Istra-Trst) 24.364 vlog za 2.596.006 gld., na Dalmacijo 7.706 vlog za 629.804 gld. Vrnili so pa 315.327krat v skupnem znesku za 139.016.217 gld., od tega na Stajerskem 10.183krat za 2.366.081 gld., na Koroškem 2649krat za 457.075 gld., na Kranjskem 1819krat za 441.146 goldinarjev, po Primorju 4679krat za 1.389.940 gld., po Dalmaciji pa 688krat z 116.734 gld. Od dne 12. januarija 1883, ko je zavod začel poslovati, pa do dne 31. januarija letos se je po državi vložilo 87,353.755krat skupaj za 10.317.630.143 gld. 39 kr., a vrnilo 23,904.343krat za 10.221.961.217 gld. 87 kr., tako je v blagajnici preostalo čistih 95,668.225 gld. 52 kr. Med povračili nahaja se 28.556.175 gld., za kar je urad vložnikom na željo kupil in odposlal vrednostnih papirjev. V prometu nahaja se 11.746 rentnih knjižic, ki so vredne 23,150.860 gld., potem 1,127.625 vložnih in 28.636 čekovnih knjižic. Ob svojo knjižico je prišel po jeden vložnik v Radečah in v Islaku; prva je vredna 10 gld., druga 1 gld.; do nove knjižice ima pravico prvi dne 20. februarija, drugi pa dne 28. februarija. Trem poštam so spremenili ime. Za naprej bo se „Sv. Lovrene ob Koroškej železnici“ imenoval „Sv. Lovrene nad Mariborom“, namesto „Staritrj pri Poljanah“ bo se glasilo „Staritrj pri Kočevju“, a „Unter-Urem“ se prekrstili v „Britof-Urem“, Vreme. — V neuradnem delu okrožnice nahajajo se črtice o pošti hranilnici na Francoskem, Italijanskem, Švedskem.

Društva.

(„Narodna čitalnica“ v Ptuj) je izvolila za 33. društveno leto 1896 sledeče gospode: Predsednikom Anton Gregorič, podpredsednikom Simon Osehgan, tajnikom Anton Mulej, blagajnikom Josip Zelenik in odbornikom: O. Karol Belšak, Ivan Sedlaček, Rudolf Sigl, Marko Pavlinič, Fran Zopf, Radoslav Gašparič in Miran Lorber.

Telegrami.

Dunaj, 16. februarija. Praški namestnik grof Thun-Hohenstein je ostavil svoje mesto.

Cesar mu je izrekel v posebnem pismu najvišje priznanje za njegovo patrijotično delovanje in veliko skrb za kulturne in gospodarske koristi češkega kraljestva. Njegovim naslednikom je imenoval cesar grofa Coudenhove, dosedanjega deželnega predsednika vojvodine šleske.

Bukarešt, 16. februarija. Nekdanji gospodarski minister Bratianovega kabineta, Stolojan je imenovan notranjim ministrom.

Carigrad, 16. februarija. Podpolkovnika Mahmuda, sina Ghazi-Muktar paše so oprostili, ker se je dognalo, da je nedolžen.

Berolin, 16. februarija. Blizu 2000 krojaških pomočnikov je soglasno sklenilo, da prično v ponedeljek splošen štrajk, ki ima trajati tako dolgo, dokler ne ustrezajo podjetniki vsem zahtevam.

London, 16. februarija. „Reuters-Office“ se poroča iz Jokohame: Oddelki angleške, ameriške in francoske mornarice so danes odpotovali v glavno koreansko mesto Soeul. Kralj se nahaja še vedno pri ruskem poslaniku. Kraljev dekret zapoveduje, da se morajo umoriti bivši ministri. Poslaniki zunanjih velevlastij so se sešli k skupnemu posvetovanju.

Pomirljivo

sliz razkrajajoče in izvrstnega okusa so antikataralične pastile lekarja Pilocolija v Ljubljani (Dunajska cesta)

katere učinkujejo proti hripavosti in olajšujejo kašelj. — Cena škatljici 25 kr., 10 škatljic gld. 2.—. 124 (5-1) 4

Eksekutivne dražbe.

Martina Fira iz Hrasta nepremakljivo posestvo (1648 gl.), terjatev 300 gld., dne 28. febr. in 29. marca v Metliki.

Ivana in Lovreta Stefaniča z Dobrave posestvo (994 gld.) dne 25. febr. in 27. marca v Kostanjevici.

Jožefa Pešeljja iz Jarneje Vasi nepremakljivo posestvo (2396 gld. 50 kr.), terjatev 300 gld., dne 21. februarija in 24. marca v Črnomlju.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm
15	9. zvečer	743.8	+0.3	sr. jvzh.	oblačno	
16	7. zjutraj 2. popol.	747.6 748.3	-3.0 -1.0	sr. jvzh. sr. svzh.	oblačno poloblačno	0.0
16	9. zvečer	749.9	-3.7	sr. vzh.	jasno	
17	7. zjutraj 2. popol.	749.4 747.2	-9.5 +2.0	sr. vzh. sl. vzh.	jasno	0.0

Srednja temperatura 15. in 16. febr. +1.0° in -2.6° ozir. za 1.2° in 2.5° pod normalom.

Učenca,

ki je bil vsaj v jednom razredu srednje šole, sprejme takoj v svojo špecerijsko prodajalnico na Vrhniki

130 6-1

Gabrijel Jelovšek.

Služba organista in cerkvnika

je razpisana

v Mekinjah pri Kamniku.

Dohodki bitizu 300 gld. — Službo je lahko nastopiti takoj.

Franc Rihar,
župnik.

113 3-3

Apologetični govori.

J. Hugolin Sattner.

Dobijo se

134 1

v ljubljanskem frančiškanskem samostanu.

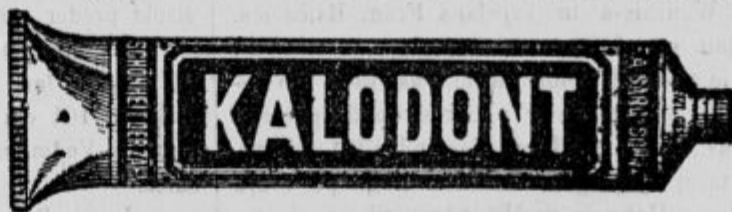
= Cena 50 kr., po pošti 3 kr. več. =

Anton Milavec
Fani Milavec roj. Hužman
poročena.
131
Ljubljana.

Sarg-ovo

priznано neobhodno potrebno

sredstvo za čiščenje zob je

mного milijonkrat

preizkušen in potrjen, zobozdravilstveno priporočan kot najboljšo

sredstvo za ohranitev zdravih in lepih zob.

Dobiva se povsodi. 710 30-11

Dunajska borza.

Dne 17. februarija.

Skupni državni dolg v notah	100 gld.	95 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	90
Avstrijska zlata renta 4%	121	95
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100	75
Ogerska zlata renta 4%	122	35
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99	20
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1000	—
Kreditne delnice, 160 gld.	384	50
London vista	121	05
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. valj.	59	12 1/2
20 mark	11	82
20 frankov (napoleonador)	9	60 1/2
Italijanski bankovci	43	85
C. kr. cekini	5	68

Dne 15. februarija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	151 gld.	— kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	158	—
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	192	75
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	50
Tisinske srečke 4%, 100 gld.	142	50
Dunavske vravnave srečke 5%	128	—
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	107	—
Posojilo goriškega mesta	112	—
4% kranjsko deželno posojilo	98	50
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	25
Prijoritete obveznice državne železnice	224	—
južne železnice 3%	170	30
južne železnice 5%	130	40
dolenjskih železnic 4%	99	50

Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld.	— kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	136	—
Avstrijskega rubečega križa srečke, 10 gld.	18	50
Rudolfove srečke, 10 gld.	23	75
Salmove srečke, 40 gld.	67	75
St. Genois srečke, 40 gld.	72	50
Waldsteinske srečke, 20 gld.	54	—
Ljubljanske srečke	23	50
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	174	—
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3495	—
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	475	—
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	101	40
Dunajskih lokal. železnic delniška družba	64	—
Montanska družba avstr. plan.	88	50
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	169	—
Papirnih rubljev 100	125	25

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Kavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti.

naloženih glavnic.